

KOSTNICKÉ JISKRY

Evangelický

týdeník

24/2018

5. září 2018

ročník 103

cena: 13 Kč

Příští číslo vyjde

12. září 2018

Z obsahu

* *Odhodlaně*

* *Plevel*

Poselství k 15. neděli po sv. Trojici

**SRDCE POKOŘENÉ A ZDRCENÉ
BŮH NEZAVRHNĚ
ŽALM 51,19**

Srdce pokořené a zdrcené... Asi známe takový ten pocit strachu z odmítnutí. Když třeba jdeme

k šéfovi s žádostí o zvýšení platu. Nebo když máme představit návrh našeho projektu, na který sháníme finance. Nebo jsme se možná někdy báli, že ztratíme přítele, kamaráda, protože jsme udělali nějakou botu... Strach ze ztráty přízně, náklonnosti, přátelství, strach ze ztráty vztahu k milované osobě, to možná dost dobře známe a třeba jsme některé takové situace ve svém životě prožili.

Domnívám se, že mezi tyto obavy patří i obava ze zavržení Bohem. Ztráta víry a naděje, pocit, že nic nemá smysl, že se nám nic nedaří a že všechno je špatně, to už může být jen důsledek této obavy. Také to ale může být cesta k prohloubení našeho vztahu s Bohem.

Branou k Bohu je lítost. David o tom věděl své, a proto mohl Hospodinu vyzpívat radostná slova ujištění o Hospodinově přízni:

„Zkroušený duch, to je oběť Bohu. Srdcem zkroušeným a zdeptaným ty, Bože, nepohrdáš!“ (Ž 51,19; ČEP). David věděl, že zápalné oběti nestačí k Božímu odpuštění, že jedinou pravou obětí je lidské srdce dané Bohu. Srdce naplněné lítostí, srdce kajícího, který je zdeptaný sebou samým a neví, kudy v životě dál.

Právě v takových chvílích, kdy nevíme, kudy dál, můžeme ještě zavolat k Bohu.

Vylít Bohu své srdce. Lidské srdce naplněné vinou je jako nádoba, kterou je potřeba nejprve vylít, aby mohla být naplněna něčím jiným, lepším, krásnějším. Nebojme se vylévat Bohu svá srdce, neboť je může naplnit milostí a pokojem. Vždyť je Bohem slitovným a milujícím.

**Lucie Haltořová, farářka
Církve čs. husitské Litovel**

Útěky od Boha

Křesťanská víra je bezesporu nedocenitelný poklad. Toto bohatství se však nedá uložit nikam do trezoru ani do banky. O víru také musíme stále zápasit a bojovat. Je třeba, abychom ji ustavičně posilovali v křesťanském společenství, jakož i doma nad Písmem či v tichém usebrání. Rozličná pokušení se totiž nevyhýbají nikomu – a tedy ani věrným křesťanům. A tu se může stát, že člověk, který stojí duchovně vysoko, začne vážně přemýšlet o tom, jak by asi vypadal jeho život bez Boha. Jaké by to bylo, kdyby se pokusil od svého Stvořitele utéci. Tak, aby se stal opravdu nezávislým i rádo by svobodným, aby si

mohl dělat bez rozpaků a výčitek vše, co se mu zrovna v dané chvíli zlíbí.

O tuto meditaci, o takovéto zamyšlení, jde i starozákonní žalmistovi. Žije a pohybuje se stále v Boží blízkosti, takže si může tyto určité „nebezpečné“ úvahy klidně dovolit. Modlitební rozvaha, jakkoliv smělá a odvážná, neodvádí žalmistu od Boha. Naopak – vede ho nakonec k jásavému a jednoznačnému vyznání: Pane, před tebou nelze opravdu nikam utéci, nikam se skrýt.

Člověk propadá nicméně znovu a znovu pokušení, aby se vzdálil od Boha. O této skutečnosti Bible velmi

dobře ví. Před Božím hlasem se schovává kamsi do úkrytu už Adam. Pošetile se domnívá, že je možné nalézt nějakou skrýš před vševidoucím a svrchovaným Bohem (Gn 3,10).

Na stejné, řekněme, že „adamovské“ linii se bude pohybovat i prorok Jonáš. Má vyřídit Boží naléhavý vzkaz do bohatého, pyšného a vzpurného města Ninive. Jonáš se však bojí. Proto se chce vyhnout nesnadnému a značně riskantnímu poslání a pověření. Neplaví se tudíž do Ninive, ale právě opačným směrem – do Tarsu. Když se strhne na moři bouře a na palubu útočí

Dokončení na str. 2

Ach to sucho

Letos nás provázejí horka a sucho. Chybí voda. To je skutečnost, která se dotýká nás všech. Usychá tráva i listí na stromech. Uvědomujeme si více než kdy jindy svou závislost - na Božích darech. A myslím při tom na Ježíšova slova: "Věříte-li, dostanete všechno, oč budete v modlitbě prosit" (Mt 21,22). Jistě, nejde o to, že by Ježíšovi učedníci mohli být jakýmiś všemocnými kouzelníky. Apoštol Jakub ve svém listě píše "Mnoho zajisté může modlitba spravedlivého opravdová" (Jk 5,16b). Novější české překlady přívlastek "opravdová" nahrazují přídavným jménem "vroucí", které budí představu jen určitého žádoucího vnitřního stavu. Opravdová modlitba vyžaduje soulad všech složek osobnosti, nepřipouští rozpor mezi předmětem modlitby a jednáním. Sice víme, že vývoj počasí a podnebí nemáme ve svých rukou, je prakticky jisté, že svým jednáním jsme k současnému vedru a suchu přispěli, a tedy že naše počínání vyžaduje změnu.

Je škoda, že jsme se (my křesťané v Evropě) nesjednotili, abychom se modlili za tolik potřebnou vláhu, za životodárnou vodu nejen pro rostliny, pro zvířata a pro nás lidi, ale i pro skály, jeskyně, říční koryta atd. Pánu Bohu na celém jeho díle záleží a nás vyzývá k modlitbě. Při "opravdové modlitbě" bychom si museli uvědomit, jak naše počínání poškozují přírodu a negativně se podepisuje i na počasí a podnebí. Modlitební spojení širokých okruhů křesťanů by snad přispělo k společnému pokání - k tolik potřebné změně vzorců myšlení a jednání.

Sucho nám dělá starosti, ale zatím nás k nějaké speciální duchovní aktivitě nevyburcovalo. Což když je v něm obsažen Boží hlas, Boží výzva k pokání, ke změně? Růst naší materiální spotřeby, ničení životodárné půdy, kontaminace vod atd. - to vše jsou procesy, které jsou naší civilizací vlastní, avšak jsou trvale neudržitelné. Funkční příroda je úžasný Boží dar. Bohu záleží na našem vztahu k němu a nakládání s ním. Jsme připraveni slyšet Boží hlas a celými svými osobnostmi se modlit? Modlit se za celé Boží stvořitelské dílo, k němuž patří i vzácná, životodárná voda.

Jiří Nečas

Vážení a milí čtenáři a příznivci našeho týdeníku,

srdečně vás po prázdninách zdravíme a máme naději, že vám znovu budeme pravidelně přinášet podnětné a příjemné čtení. Jsme Pánu Bohu vděční, že nás stále, i když s určitými obtížemi, ponechává a žehná naší práci.

Jak jsme již na začátku roku informovali, chceme náležitě oslavit sté výročí naší republiky i na stránkách našeho časopisu (i když Kostnické jiskry jsou ještě o pár let starší). Vašimi články jsme výročí připomínali už v prvním pololetí, také obě prázdninová dvojčísla byla k tomuto tématu zaměřena. Právě druhé pololetí bude vzhledem k říjnovému datu vyhlášení republiky ještě aktuálnější. Zveme Vás, milí čtenáři, znovu, podělte se s námi o své názory, připomínky i uchované vzpomínky k tomuto velkému výročí. Rádi je uveřejníme, aby i ostatní čtenáři zavzpomínali, něco nového se dozvěděli a potěšili se spolu s vámi, pisateli. K vašim příspěvkům chceme připojit také články ze starých čísel Kostnických jisker z doby počátků naší republiky.

Nezapomeňte, že kromě tohoto výročí si připomínáme také sto let od vzniku Českobratrské církve evangelické. Také jednotlivé sbory našich církví mají jistě letos svá větší či menší výročí. Např. 150 let od založení sboru Církve bratrské v Bystřem u Dobrušky, předchůdce Svobodné církve reformované, dnešní Církve bratrské.

Máme však ještě jednu smutnější zprávu. Stávající kancelář v budově Evangelické církve metodistické v Ječné 19 budeme muset ke konci roku opustit a přestěhovat se do nových prostor, které zatím hledáme. O celé situaci Vás budeme průběžně informovat.

Ke špatné finanční situaci přibyla tedy ještě další starost se sháněním nových prostor pro naši práci a s následným stěhováním. Prosíme vás, naši milí, o modlitební i finanční podporu pro naši práci, která snad není ani v dnešní době marná. Za vaši dosavadní přízeň ze srdce děkujeme.

Vaše redakce

Helena Bastlová a Tamar Kočnarová

ČESKOBRATRSKÁ CÍRKEV EVANGELICKÁ K 50. VÝROČÍ OKUPACE
Události 21. srpna 1968 krutě udupaly naděje na svobodný život v tehdejší Československu. Mnozí tu trpkou bezmoc a bolest pamatujeme. Proto jako ti, kdo žijí ve svobodném státě a mají zkušenost života v totalitě, podporujeme všechny, kdo na této planetě žijí v útlaku a po svobodě touží. Modleme se za ně a žádejme představitele našeho státu, aby se jich aktivně zastávali.
Važme si toho, že žijeme ve svobodě a demokracii, a s občanskou odpovědností odmítáme všechny projevy, které je ohrožují.

Synodní rada ČCE

NEJVYŠŠÍ SOUD PŘEZKOUMÁ ZPROŠTĚNÍ VLADIMÍRA SÁNKY V KAUIZE ISLÁMSKÉ KNIHY

Kauzu šíření českého překladu knihy Základy tauhídu - Islámský koncept boha přezkoumá Nejvyšší soud (NS). Žalobci nesouhlasí se zproštěním bývalého předsedy pražské muslimské obce Vladimíra Sánky. Nejvyšší státní zástupce Pavel Zeman proto podal dovolání, s jehož obsahem se ČTK seznámila. Zeman v dovolání zejména argumentuje pro posouzení salafismu jako hnutí ve smyslu trestního zákoníku. Znalci dříve dospěli k závěru, že nejde o hnutí, ale spíše o teologický směr konzervativního islámu. Podle žalobců nejde o otázku odbornou, ale právní, kterou si měly pražské soudy vyřešit samy. "Tam, kde existuje ideologie, která má četné stoupence, existuje i hnutí," stojí v dovolání. Podle žalobců ve světě hlášaném Bilalem Philipsem, autorem knihy, a jeho souputníky není místo pro svobodu, pluralitu názorů ani respekt k druhým. Salafisté jsou podle dovolání v zahraničí přinejmenším částečně organizovaní, jinak by nebyli schopni své pojetí islámu šířit. "O jejich zášti proti šíitům, Židům a křesťanům a představitelům (vládám) sekulárního Západu není pochyb," napsali žalobci. Pražské soudy podle dovolání chybovaly také v tom, že po zproštění původní obžaloby nezhodnotily možnost jiné právní kvalifikace. Namísto založení, podpory a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka mohl být Sánka podle žalobců souzen za podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod. Sánka podle obžaloby zajistil překlad, vydání a distribuci knihy. Obžalobu dlouhodobě odmítá. Případ souvisí s razíř tehdejšího protimafiánského útvaru v pražských muslimských centrech v roce 2014. Obvodní soud pro Prahu 1 Vladimíra Sánku poprvé zprostil obžaloby v roce 2016. Rozsudek však zrušil odvolací soud a vrátil případ k dalšímu dokazování. Vznikl revizní posudek. Druhý zprošťující verdikt už letos v květnu Městský soud v Praze potvrdil. Žalobci žádají, aby se případem znovu zabýval obvodní soud.

www.christnet.eu

ORBÁNOVA VLÁDA RUŠÍ GENDEROVÁ STUDIA V MAĎARSKU

Maďarské univerzity dostaly počátkem srpna od ministerstva lidských zdrojů (EMMI) a ministerstva spravedlnosti (JM) 24 hodin na vyjádření k navrhované úpravě, podle níž v budoucnu nebudou otevírány žádné obory genderových studií. Oznámil to server HVG.hu. Podle HVG.hu část úpravy, jež se zabývá genderovými studií, nepodává naprosto žádné vysvětlení. Dvě univerzity jsou znepokojeny: Největší maďarská státní univerzita ELTE a Středoevropská univerzita, kterou financuje George Soros. Pokud bude úprava schválena, bude to znamenat, že v Maďarsku nikdo nebude moci studovat obor genderových studií a nezíská v tomto oboru akademický titul. HVG.hu poznamenává, že CEU nabízí jak maďarské, tak americké akademické tituly, těch druhých by se úprava netýkala. Ministerstvo lidských zdrojů sdělilo serveru HVG.hu, že na trhu práce v Maďarsku není o absolventy genderových studií absolutně žádný zájem. EMMI navíc dodalo, že tento obor je ekonomicky iracionální, a proto nepokládají, že není otevírán proto, aby poskytl studentům užitečné znalosti, ale slouží jiným zájmům. Podle ministerstva genderová studia ubírají prostředky jiným oborům a poškozují ekonomickou stabilitu univerzit. Křesťansko-demokratičtí ministři obory genderových studií kritizují, jedná se podle nich o ideologii, a nikoli o vědu, připomíná HVG.

The Hungary Journal

RUŠTÍ HACKEŘI SE POKOUŠELI SLEDOVAT I SPOLUPRACOVNÍKY KONSTANTINOPOLSKÉHO PATRIARCHY BARTOLOMĚJE

Ruští hackeři, kteří ve Spojených státech čelí obvinění z útoku na počítače Demokratické strany před prezidentskými volbami v USA v roce 2016, se pokoušeli proniknout do osobní korespondence některých prominentních představitelů pravoslavné církve. Hackeři se podle AP pokoušeli proniknout do pošty spolupracovníků konstantinopolského patriarchy Bartoloměje. Patriarcha se totiž bude mimo jiné rozhodovat, jak se zachová v případě ukrajinské pravoslavné církve, zda podpoří její autonomii a zbavení se tak vlivu Moskvy. Na Ukrajině působí pravoslavná církev kyjevského patriarchátu, která se po rozpadu Sovětského svazu počátkem 90. let minulého století oddělila od církve moskevského patriarchátu. Zatímco moskevská církev je tzv. autokefální, tedy autonomní, ukrajinská o takové postavení zatím jen vytrvale usiluje. Pravoslavná církev moskevského patriarchátu má na Ukrajině značný vliv, o který s ní Kyjev usilovně soupeří. Kyjevský patriarchát je přitom k Rusku značně kritický především kvůli ruské anexi ukrajinského poloostrova Krym a bojům na východoukrajinském Donbasu. Letos v květnu ukrajinský prezident Petro Porošenko navštívil Istanbul, kde se patriarchu snažil přesvědčit k uznání autokefality církve. Podle Porošenka jde o záležitost „nezávislosti a národní bezpečnosti.“ Představitelé ruské pravoslavné církve varují před tím, že takový krok pohrbí jednotu pravoslavných církví. Podle údajů z roku 2015 se ke kyjevskému patriarchátu hlásilo 44 procent Ukrajinců, k moskevskému pak 21 procent. Za útokem stojí stejná hackerská skupina, kterou americké úřady viní z útoku na počítače Demokratické strany.

podle www.christnet.eu

Útěky od Boha

Dokončení ze str. 1
obrovské vlny, které zřetelně označují: Jonáš, Bohu neutěčeš! Prorok přesto ještě ani v této kritické chvíli nevychází ze své zaslepené neposlušnosti. Nechává se proto hodit do moře, do protibožského, chaotického živlu. Myslí, že až tak daleko a hluboko nesahá Boží moc. Ano, Jonáš chce dokonce raději zemřít, než se setkat s živým Bohem. S tím Bohem, od něhož dostal jasný úkol. V knize Jobově je pozoruhodná, závažná scéna. Za trpícím a vnitřně opuštěným Jobem přichází jeho manželka a pokušitelsky mu radí! „Zlořeč Bohu a umři!“ (Jb 2,9). Ano, opusť Boha, který na tebe sesílá trápení a společenskou vyřetěnost. Opusť Boha, když tě opustili i lidé! Job však nedá na satanské našeptávání své ženy a ponese statečně dál svůj neblahý úděl. Jistě nejznámějším biblickým evangelijním líčením útěku od Boha, útěku z pohostinnosti otcovského domu, je podobenství o marnotratném synu. Ten utíká pryč kamsi do daleké ciziny. Chce se co nejrychle-

ji osamostatnit, emancipovat. Nechce sdílet pořádky, které určují chod dění doma. Útek se mu zdařil. Pravda. K jakému však vedl konci? Po prohrání majetku a po ztrátě falešných rádob přátel a příznivců zůstává syn zcela sám. A docela na dně. Po furiantství přichází hořký pláč a stesk po Otci. A tu se ptáme: Má útek před Bohem nějakou budoucnost, má naději na úspěch? Nebo je spíše politováníhodným omylem, pošetilostí, či dokonce – v posledních důsledcích a v biblickém pohledu – holou nemožností? Žalmista píše: „Kam uprchnu před tvou tvář? Zamířím-li k nebi, jsi tam, a když si ustelu v podsvětí, také tam budeš. I kdybych vzlétl na křídlech jitrní záře, chtěl přebývat při nejzazším moři, tvoje ruka mne tam doprovodí, tvá pravice se mě chopí“ (Ž 139,7-10). Před Bohem se prostě nelze nikam schovat, protože není vázán na žádné místo. Z jeho pravomoci se nevymyká nebe, ani podsvětí, ani hrob. Právě toto však nechce současný člověk uznat a přijmout. A tak utíká chutě a přímo o překot.

Každá doba vytváří určité nové modly a kultury. Modely a možnosti, které vyzývají a lákají k následování. Vše záleží poté na rozhodnutí víry, na lidské odpovědi na Boží pozvání. Dveře otcovského domu zůstávají otevřené a stále zvou. Člověk smí vstoupit. Může jít okolo otevřených dveří také nevšimavě. Má však vědět o důsledcích své volby. V sázce je opravdu mnoho. Písmo říká jednoznačně: Před Bohem není možné utéci. A to žádným způsobem. Ani sebevraždou, dobrovolným odchodem, „vrácením vstupenky“. Hrobem, ani jím, není ještě všemu konec. K odpovědnosti bude volán každý. Bohu se člověk nemůže ztratit. Tato výpověď na jedné straně varuje, ale je také i nesmírně nadějná. „Žijeme-li, žijeme Pánu, umíráme-li, umíráme Pánu. Vždyť proto Kristus umřel, aby se stal Pánem i mrtvých i živých“ (Ř 14,8-9). Své dny žijeme pod zorným úhlem věčnosti. Bohu díky za napomenutí, i za potěšlivý výhled.

Jaroslav Nečas

Máš problém s desátkou?

Je zajímavé, jak otázka desátek dokáže lidi rozvášnit. V sérii článků o církvi, kterou postupně zveřejňuji „Křesťan dnes“ a o nichž se diskutuje na mém facebookovém profilu, jsem desátky ani jednou nezmínil. Zmínil je jeden bratr z Prahy – a okamžitě se rozproudila vášnivá diskuse. Člověku se chce s trochou ironie poznamenat: „No ano, peníze jsou až na prvním místě, že?“ Nicméně byl jsem dotázán, co si o desátech myslím, a tak se této otázce nechci vyhnout. Vyhnul jsem se jí ovšem dočasně odpovědí, že na tuto otázku nedokážu odpovědět jednou či dvěma větami. Spor se vede o to, zda jsou desátky biblické, a pokud ano, zda jsou (i) novozákonní nebo pouze starozákonní. První odpověď, kterou dám, je obsažena v jednom verši z listu Římanům: „Každý nechť má jistotu svého přesvědčení“ (14,5 ČEP). Soudíš, že desátky „nejsou biblické“? Tak je nedávej. Je to mezi tebou a tvým nebeským Otcem. Soudíš, že je správné je platit? Tak je plať. A máš je platit z hrubé, či z čisté mzdy? Zeptej se svého nebeského Otce.

Já desátky dávám. Začal jsem s tím, když mi bylo největší ouvej, když jsem koncem sedmdesátých let klesl z platu topiče středotlakých kotlů (cca 3000 Kčs měsíčně, zčásti díky příplatkům za noční směny, soboty, neděle a svátky) na plat duchovního (tehdy asi 900 Kč). Když se tak ohlížím nazpět, mohu vyznat, že můj život od té doby byl jeden velký finanční zázrak. Po mnoho let to ovšem nebyla finanční hojnost. Byla období, kdy jsme museli žít poměrně skrovně, ale nikdy jsem nikomu nezůstal nic dlužen a půjčoval jsem si jen zcela výjimečně, když jsem měl jistotu, že vypůjčenou částku budu schopen brzy uhradit.

V Písmu je hodně jednoznačných příkazů. A to nejen ve Starém zákoně, ale i v Novém. Jaký je ale nejznámější text, týkající se desátek? Malachiáš 3,10: „Přinášejte do mých skladů úplné desátky. Až bude ta potrava v mém domě, pak to se mnou zkuste, praví Hospodin zástupů: Neotevřu vám snad nebeské průduchy a nevyleji na vás požehnání? A bude po nedostatku.“ Chci zdůraznit slova pak to se mnou zkuste. Já jsem to zkusil. A bylo po nedostatku. Slyším námitku: „Ale to je starozákonní!“ Myslíš, že to pro Tebe neplatí? Dobrá, tak to nezkoušej. Měj jistotu vlastního přesvědčení. Já jsem to zkusil. A rozhodně toho nelituji.

Otázka, zda jsou desátky „biblické“, se v církvi vynořuje co pár let. Vést o tom spory je ale naprosto neproduktivní. Vždy se najdou lidé, kteří soudí, že ano, a lidé, kteří soudí, že ne. Argumenty pro a proti už byly mnohokrát zopakovány, naposledy např. v diskusi na mém facebookovém profilu. Nebudu je tady opakovat; pokusím se jen osvětlit, jak jsme si to formulovali ve vedení KS Praha ještě v devadesátých letech. (Nevím,

zda je postoj KS Praha stejný i dnes, ale myslím, že k nějakým podstatným posunům nedošlo.) Z principu jsme odmítali financování církve státem. Současně jsme přijali čtyři zásady, z nichž tou poslední bylo „štedré dávání“. KS Praha vždycky dávalo značné částky služebníkům či organizacím mimo sbor KS Praha. Když jsme jako podmínku členství uvedli i placení desátek, pak to nebylo proto, že bychom dávání desátek pokládali za Biblií předepsanou povinnost. Proto jsme se s „jinověrci“ nikdy nepřeli. Placení desátek byla naše pragmatická volba. Kdo je platit nechtěl či nechce, může se ve sboru podílet prakticky na všem. Může chodit na domácí skupinku, k večeri Páně, jezdit na sborové dovolené... prostě podílet se prakticky na všem, kromě jediného: Nemůže být volen do mzdové nebo grantové komise. Členy těchto komisí se mohou stát pouze členové sboru.

Je na tom něco divného? Proč by měl o hospodaření s penězi rozhodovat někdo, kdo se nezavázal, že bude sbor finančně podporovat? „Štedré dávání“ je jednou ze zásad, které sbor přijal (jinou zásadou je třeba „život z Božího Slova“). V naší zemi je svoboda, sbory rostou – i v Praze – jako houby po dešti. Je-li v nějakém městě jediný sbor, pak by asi nebylo moudré, kdyby se profileloval příliš konkrétně. V Praze si to sbory dle mého názoru mohou dovolit.

Nicméně ani v KS Praha desátky nikdo nekontroluje. Sbor je budován na základě dobrovolnosti a důvěry. Pokud jsou pro někoho desátky příliš velkým břemenem, nebo dokonce „satanské“ (i tak se někdo na mém profilu vyjádřil), ať je neplatí. Může se na životě sboru podílet ve všem, kromě možnosti být zvolen do uvedených komisí.

Pokud má někdo pocit, že by zchudl, kdyby platil desátky, pak je mi ho spíše líto. Je mi líto, že neudělal s Bohem tutéž zkušenost, kterou jsem udělal já. A přiznám se, že osobně si myslím, že platí spíše, že „někdo je chudý, protože neplatí desátky“, než že „někdo je příliš chudý na to, aby desátky platil“. Ale znovu podtrhuji, netvrdím, že desátky jsou novozákonní povinností, a nechceš-li je platit či je považuješ za nebiblické, jednej podle svého přesvědčení. Bůh miluje radostné dárce, ne ty, kdo něco dávají „s nechutí nebo z donucení“ (2 K 9,7).

Na druhé straně... Z máločeho se tak dobře pozná náš vztah k Bohu, jako z našeho přístupu k penězům. A Ježíš se dívá, jak dáváme. Kdyby se nedíval, nevšiml by si chudé vdovy, co vhodila do chrámové pokladnice dvoukorunu.

Dokud jsem byl pastorem, věděl jsem, že se dívat nemusím, protože se dívá Ježíš. Ale jsem rád, že jsem to s Bohem zkusil, jak mi to poradil skrze Malachiáše. Teď mám jistotu, že mám bohatého Otce v nebesích.

Dan Drápal

Památce statečných duchovních JAROMÍRA KLIMECKÉHO A LADISLAVA KRÁLE

Mějte v paměti ty, kteří vás vedli a kázali vám slovo Boží. Myslete na to, jak dovršili svůj život, a následujte je ve víře!
Židům13,7

V roce 100. výročí vzniku Československé republiky si připomínáme dva faráře, kteří v Berouně sloužili v jejích počátcích – a tím také étos doby, na kterou vzpomínáme. Ladislav Král (12. 9. 1902 – 30. 7. 1970) i Jaromír Klimecký (10. 1. 1911 – 12. 11. 1979) byli dětmi své doby – narození za Rakouska-Uherska, v době mládí čerpali ideály první republiky, což je přirozeně přivedlo také do protinacistického odboje. Odpor k okupaci byl v té době různorodý a svým rozsahem široký, takže zasahoval všechny vrstvy národa a zejména inteligenci, která byla ničena. Důsledky nacistické a později komunistické devastace národa pocítujeme dodnes – a tak připomínka duchovních, kteří se nebáli postavit zlu, může sloužit nejen jako ilustrace osobní odvahy čerpané z víry, ale i k povzbuzení k vlastním statečným postojům.

Martin Jindra a Mikuláš Vymětal

JAROMÍR KLIMECKÝ

Na svého prvního faráře vzpomíná berounský sbor více než sto let po jeho narození (10. 1. 1911), 84 let po nástupu na sbor, kdy byl vikářem salvátorského sboru (1934), 79 let

poté, co se stal prvním berounským evangelickým farářem (1939) a 78 let poté, co ze sboru náhle odešel. Protože byl stíhán gestapem za svou odbojovou činnost, přesunul se do Rokycan, kde v odboji pokračoval. Živé vzpomínky na Jaromíra Klimeckého trvají až dodnes. To je také důvod, proč si ho připomínáme.

DOBA PŘEDBEROUNSKÁ

První zprávy, které nalezneme o Jaromíru Klimeckém v archivu Synodní rady Českobratrské církve evangelické, jsou právě devadesát let staré dopisy, první nesmělá žádost tehdy sedmnáctiletého chlapce o umožnění studia teologie a doporučení jeho faráře:

*„Vážení!
Jsem v septimě na reálce, před maturitou. Po maturitě chci dál, chci studovat bohosloví. Jsem však chudý. Rodiče mne nemohou na studiích vydržovat. Nevím, skutečně-li se tento můj ideál. Zatím učím děti v naší ‚Nedělní škole‘. Prosím Vás, pošlete mi informace, zda je možné, abych mohl jít na bohosloví. Mohl bych jít hned po maturitě na universitu jako mimořádný posluchač a za rok pak dělat maturitu z latiny (připravuji se již teď).*

*V úctě oddaný Jaromír Klimecký,
studující VII. ročníku reálky
v Kroměříži“
V Kroměříži 22. 10. 1928*

Jaroslav Urbánek, farář sboru v Přerově, napsal o týden později (29. října 1928) Klimeckému doporučující dopis, z něhož uvádíme: *„Jaromír Klimecký je dobrý student a hodný, snaživý mladík. Chodí do náboženských hodin i ve vyšších třídách a učí v nedělní škole pod dozorem paní Novotné, švagrové sekretáře svazu nedělních škol. Jeho otec je obuvník a má ještě jednoho syna, který se učí typografem. Přimlouvám se, aby Jaromíru bylo studium bohosloví umožněno.“*

V archivu Synodní rady ČCE se nalézá ještě o rok mladší dopis stejného autora a podobného znění:

*„Synodnímu výboru Českobratrské církve evang. v Praze
Na dotaz ze dne 7. t.m. čís. 3031 mohu o br. Jaromíru Klimeckém z Kroměříže podati zprávy příznivé. Jmenovaný student je velmi snaživý a věci Boží oblibuje. Účastnil se pilně služeb Božích, vypomáhal v nedělní škole a pracoval také v YMCA. Je pro své povolání příští velmi zaujat a naději se, že z něho bude velmi dobrý pastýř. Po vahy je milé a získávající. Prosím, aby byl ve svých snahách podporován a aby mu byl úkol doplňující zkoušky pokud možno ulehčen. Pochází z rodiny chudé, jeho otec je obuvník, má bratra as o 2 až 3 roky mladšího, jenž se učí tuším v tiskárně nebo v knihkupectví a pak sestřičku teprve as jednoroční. S bratrským pozdravem
Jar. Urbánek, farář“*

Pokračování příště

VIII. MEZINÁRODNÍ KONFERENCE HISTORICKO – VLASTIVĚDNÉ SPOLEČNOSTI MORAVIAN O MORAVSKÝCH BRATŘÍCH

Hlavní téma: Přínos Moravských bratří zemím a národům

Datum: 21. – 23. září 2018 (pátek 10.00 – neděle 14.00)

Místo: Suchdol nad Odrou

Konferenční poplatek činí 200 Kč za den, 350 Kč za dva nebo všechny tři dny. Vedlejší témata: Johann Teltschik (1696-1764) Moravan působící v Anglii a Irsku, 275 let misie mezi Mohykány, dále si připomeneme 22 dalších Moravanů, kteří slaví 250 a 300leté jubileum apod. Dvacetiminutové přednášky přinesou nové poznatky o významu Moravských bratří pro naši civilizaci a budou prokládány doprovodným programem. Ohlášení jsou přednášející z Anglie, Irska, Německa, ČR. Přednášky budou prokládány doprovodným programem: Odhalení pamětních desek na Pamětní zdi v Parku Moravských bratří, zasazení dalších stromů z míst, kde Moravští bratři působili, poznávací zájezd do blízkého okolí na Kravaňsku po místech se vztahem k Moravským bratrům, vycházka do Lesního kostela Martina Schneidera, vernisáž šesti výstav vztahujících se k Moravským bratrům, panelová diskuse, prohlídka Muzea Moravských bratří. Připomeneme si i 100 let trvání naší státnosti. V neděli po poslední přednášce je možné zůstat na bohoslužbu od 10.00 v kostele v Suchdole nad Odrou, prohlédnout si i věž na tomto místě apod.

Pátek 21. září začátek 10.00

- Parsons Loraine, archiv JB-Londýn: Johann Teltschik(1696-1764), zakladatel sborů v Anglii
- Prof. Dr. Brossmann Ulf-Mnichov: Georg Kunz, eine tragische Gestalt unter den Mährischen Brüdern
- Dr. Pieter Morée-ETF Praha: 100 let české státnosti
- Loula David-Heřmanův Městec: Staleté kořeny
- Vernisáž 6 výstav: Nelson Mandela a Moravští bratři, 275 let misie mezi Mohykány, Johann Teltschik zakladatel sborů v Anglii a Irsku a další
- Mgr. Srba Ondřej Muni-Brno: Bratrské překlady textů do Kalmyčtiny a jiných jazyků
- Rafael David-Velká Bíteš: Moravský bratr z Čech Josef Kučera (1741-1817)
- Neústupný Pavel-Berlín: Misie Moravských bratří v Livonsku
- Pytr Martin, genealog-Mořkov: Rod Neisserů
- Odhalení pamětních desek v Parku Moravských bratří
- Zasazení dvou stromů z Herrnhutu a Dublinu
- V lesním kostele za Suchdolem jednoduchá krátká bohoslužba
- Panelová diskuse pro vytrvalé účastníky

Sobota 22. září 09.00

- Groves Sarah-Irsko: Johann Teltschik v Irsku
- Prof.Dr. Brossmann Ulf-Mnichov: Georg Kunz, eine tragische Gestalt unter den Mährischen Brüdern
- Dipl. Psychogerontolog Schinzel Horst-München: 275 let misie mezi Mohykány
- Říčan Daniel-Suchdol n.O.: Výprava k moravským Mohykánům v Connecticut
- Dr. Štěřfková Edita: Leimgrübner Rosina (1719-61) provd. Nitschmann, *300 let
- Dr. Štěřfková Edita: Jelínková Marie Kateřina (1717-93) * 300 let
- Mgr. Krumplovicová Eva-Paskov: Daniel Neisser (1765-1817), misionář na Karib. ostr.
- Vyprávění o cestě Via exulantis 2018: Helena, Věra, Kateřina z Brna
- Mgr. Kurková Monika-Liberec: Přínos MB zemím a národům
- Autobusový zájezd po reformačních památkách v okolí (Hodslavice, Ženklaava)

Neděle 23. září 09.00

- Mgr. Freitinger Daniel-Kaplice: Co dali MB Evropě a lidstvu
- Bohoslužba v evangelickém kostele v Suchdole n. Odrou – slouží duchovní: Daniel Freitinger a Vladimír Pír
- Provedení historií kostela, který je pokračováním dějin Moravských bratří (výstup na věž?)
- Prohlídka obou muzeí Moravských bratří a Muzea Městyse Suchdol nad Odrou.

Bližší informace najdete na www.moravian.cz, kde je i kontakt na organizátory. Zájemcům rozešleme pozvánky s podrobným programem.

Klatba

– V co nejkratší době je třeba otevřít školy, v nichž se budou připravovat lidé schopní vymítat ďábla a zlé duchy. – Tuto větu jsem neopsal ze zatačného kodexu o čarodějnictví, vyslovil ji v roce 1972 představitel jedné církve a ohlásil tak uprostřed atomového věku renesanci exorcismu. Nesporná existence vyznavačů Satana dává jistě oprávnění druhé straně k speciální přípravě duchovních, přesto člověk, propichující v pokoji mra-kodrapu pokřtěnou voskovou figurku s kletbou na rtech, mi připomíná spíš výjev ze středověku.

Muslimové z Hamasu a jejich souvěrci z Hisballáhu vychovávají ve speciálních výcvikových táborech zvláštní kastu dobrovolných sebevražedných teroristů; bojovníci svaté války se za slíbených sedmdesát prsatých hurisek v Alláhově ráji nerozpakují vyhodit i s vlastním tělem do povětří autobus, svázející v ranním rozbřesku z ulic Tel Avivu židovské děti do školy. – Když v tomto útoku přijdeš o život, jsi mučedníkem – hlásá to podivné učení a jeho učitelé slibují dál – Když při útoku ještě pošleš do pekla Židy, pak i tvoji příbuzní půjdou po smrti přímo do ráje. – Jaká může být odpověď na tak nesmyslné a krvavé oběti „svatého“ násilí?

Ve čtvrtek 5. října roku 1995 se před domem izraelského premiéra Jicchaka Rabina shromáždili rozhořčení ortodoxní Židé. A o půlnoci, se svícemi v rukou, vyslovili aramejsky prastarou klatbu, podle níž měl premiér do třiceti dnů zemřít za to, že odevzdal Bohem zaslíbenou zemi nepřátelům, a aby to bylo neodvolatelné, sfoukli svíčky; Rabin se prý tu noc díval z okna a ptal se svého poradce, co ti lidé dole dělají. – Je to pokus impotentních lidí, který k ničemu nevede – odpověděl Menachem Friedman. O třicet dní později, v sobotu 4. listopadu 1995, přesně na den od vyslovení klatby, byl Rabin mrtev. Ani sedm set osobních strážců ho nedokázalo ochránit. Před čím? Před pověrou na konci 20. století? Před důmyslným spiknutím obránců zaslíbené země? Nebo před účinnou a nebezpečnou klatbou?

Podle jedné staré legendy udržuje běh světa šestatřicet spravedlivých svět-ců – cadiků, kteří ukryti před zraky světa vyvažují zlé myšlení lidí na Zemi zbožnými modlitbami; přiznám se, že jsem nad tím dřív kroutil hlavou, ale stále častěji se mi vtírá otázka – Nepodceňujeme lidské myšlení, přání, tužby a modlitby jen proto, že jsou to síly neviditelné a nehmátatelné? A přece podle Bible neúčinnější a v mnoha případech dokonce rozhodující? Což nezahořela hranice Eliáše Tišbejského jen proto, že jeho modlitba směřovala k Bohu a byla nejsilnější? Neřekl Kristus všem, na které vložil ruce – Tvá víra tě uzdravila? Nepokračoval na cestě zázraků Eliáša ve stopách Eliášových a apoštolové po příkladu Ježíše? Neodpovídá síla víry účinku modlitby? Co je lidstvo lidstvem, hledá odpovědi na podobné otázky. Nezavrhuji proto žádnou z těch, které hoří i v mém vědomí; třeba se objeví jeden z cadiků, aby světu znovu připomněl, že volit dobré znamená už vítězit nad zlým, přátelé věcí neviditelných.

Jan Schwarz

(z knihy Tajemné dveře do domu Bible, vyd. Beta books, nakladatelství Alfa r. 2010)

Brojení

Jak známo, toto slovo označuje negativní kritiku či slovní útok na protivníka, se kterým je chystán střet. Biblický král David o tom věděl své. Posílen výhrou nad Goliášem i nepřáteli Izraele jeho popularita narostla do té míry, že vzbudila žárlivost nehodného panovníka, který mu začal usilovat o život. Bůh však byl s ním.

Možná to známe i z dnešní doby. Stačí si zapnout TV. Debaty někdy nebývají věčné, nýbrž osobní s četnými vzájemnými ataky. Divák je občas zmaten, stírá se rozdíl mezi levicí a pravicí, diskuse ztrácí téma, ani nevíte o co jde, ale! Důležitý je výsledný dojem, ne fakta.

Znám lidi kypící neustálým optimismem, eurohujerismem i kavárenskou ideologií radostné multikulturní společnosti, stejně jako skeptické zpáteč-níky, komunisty, xenofoby, burany či konzervativce. Myslím, že všichni žijeme pod jedním sluncem, dýcháme společný vzduch a obýváme stejnou planetu. Jedna skupina jsou možná mladší lidé a obyvatelé prosperu-jících velkých měst. Tedy lidé s perspektivou. Ti ostatní nejspíše žijí na venkově nebo jsou ve věku, kdy je čeká snad už jen splácení půjček a pak kdo ví jestli – důchod. Je stále obtížnější, aby se tyto dva jakoby různé světy vzájemně domluvily.

Jako škodlivé na brojení vidím hlavně to, že se nemluví o konkrétních pro-blémech a jejich řešení, nýbrž že se často mříř na patu. Až se zdá, že místo hledání řešení jde o to, aby jeden druhému zlomil vaz. A to je škoda. Život totiž není jen politika, ale třeba i rodina, škola, práce, církev. Vezměte si jaké by to bylo, kdyby farář faráře po krásném kázání pomluvil, že neměl zapnutý límec nebo že při slovu Kristus nezvedl ruce. Nebo kdyby se na jedné radě starších bratří obviňovali z různých hříchů místo toho, aby hledali řešení jak například zaplatit elektriku?

Díky Bohu, že snad v té naší církvi je to jiné než ve světě. Nezávidíme si, nepomlouváme se, nemáme radost ze špatností, nechlubíme se sami se-bou, nýbrž jen Ježíšem. Takže víra je možná klíč, jak se vyhnout brojům. A když se dopuštěním ocitneme sami jako terč zákulisních úkladů, víme, že se můžeme klidně schovat ve stínu Všemocného. On přeci andělům svým příkaz dal, chraňte služebníka mého. Amen.

Ivo Kraus
kazatel CČSH Peruc

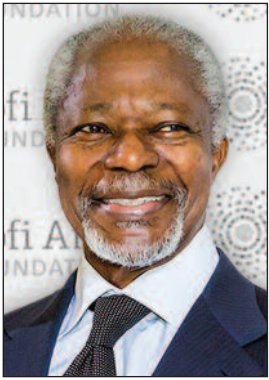
„Všechno na světě se dá přežít, má-li člověk zázemí souhlasné-ho pocitu. Lásky, přátelství, náboženství... také politické víry, myšlenky.“

Edvard Beneš

7. generální tajemník OSN KOFI ANNAN

(8. 4. 1938 KUMASI/ GHANA – 18. 8. 2018 BERN/ ŠVÝCARSKO)

Bývalý generální tajemník OSN Kofi Anan pocházel z aristokratických kruhů, základní vzdělání získal na metodistické škole, později studoval ekonomii v Ghaně, technologii v USA a management ve Švýcarsku. Byl dvakrát ženatý (s Titi Alakija a s Nane Langeston). Pracoval v cestovním ruchu v Ghaně, ve Světové zdravotnické organizaci, v agenturách OSN a dvakrát byl generálním tajemníkem OSN (prvním z „černé“ Afriky). Zasazoval se za mír a spravedlnost a byl oblíben pro svou obětavost a empatii.

V roce 2001 obdržel Nobelovu cenu a v roce

2003 Sacharovovu cenu.

Působil mj. ve Rwandě a v Jugoslávii. V roce 2004 kritizoval americkou invazi do Iráku, v roce 2006 se angažoval v konfliktu mezi Izraelem a Libanonem, v roce 2008 v Kenji a v roce 2012 v Sýrii. Dvakrát navštívil Českou republiku.

Z jeho písemných prací:

Život ve válce a v míru, Role OSN, OSN pro 21. století, Proti antisemitismu, Čelit AIDS

Bohuslav Vik

OLIVETOURL

Váš specialista na Izrael a Blízký východ

NABÍDKA ZÁJEZDŮ DO IZRAELE PODZIM 2018

Zájezdy s odletem z Prahy

Poznejte Izrael
základní poznávací zájezd vhodný i pro seniory
17.–24. 10. 2018
20 980 Kč + 120 USD

Krásy Izraele III
střední a jižní Izrael
30. 10. – 6. 11. 2018
22 890 Kč + 150 USD

Velký okruh Jordánskem a Izraelem
For Singles pro nezadané křesťany
8.–18. 11. 2018
28 980 Kč + 220 USD

Zájezdy s odjezdem z Brna/Bratislavy a odletem z Vídně

Izrael od Dan po Beer Ševu
rozšířený základní poznávací zájezd
7.–17. 10. 2018
23 980 Kč + 150 USD

To nejlepší z Izraele
základní poznávací zájezd
23.–30. 10. 2018
19 890 Kč + 140 USD

Detailní programy uvedených zájezdů, jakožto i nabídku specializovaných zájezdů do Izraele zaměřených na židovské svátky, vojenskou historii, a také na jiné země, naleznete na našich internetových stránkách.

www.olivetour.cz

Jubilejní přání a povzbuzení ČCE

V září v Pardubicích a v prosinci v Praze si připomene Českobratrská církev evangelická událost před sto lety, kdy spojením dvou reformačních větví, kalvínské a luterské, vykročila na cestu své služby a svědectví v naší zemi v nově vzniklé Československé republice.

Účastníci této historické události, zástupci sborů obou vyznání, věděli dobře o pokorné a služebné podstatě Kristovy církve. Má v dějinách přinášet radost evangelia i hloubku božího tajemství. Totéž ji čeká po stu letech i dnes.

Tehdy zanedlouho vznikla Evangelická bohoslovecká fakulta pro vzdělávání kazatelů, kteří v ní měli sloužit. A počty studentů rostly. Učitelství sbor se postupně doplňoval. I po stu letech je tu Evangelická bohoslovecká fakulta v rámci prestižní Karlovy Univerzity v Praze s dobře vybaveným učitelstvím sborem. Jen zájem o studium si mladá generace dnes promýšlí, i poněkud zanedbává.

Apoštol Pavel, misionář, kazatel, pastor, katecheta, zpovědník, byl vzdělaný člověk. Obsáhl moudrost Židů a Řeků, vzdělanost kolébky našeho dnešního myšlení a života. Avšak k čemu by mu byly všechny znalosti, kdyby zůstal jen vtipným náboženským glosátorem své doby. Kdyby nebyl schopen vyznání, že se za Kristovo evangelium nestydí, že ví, komu uvěřil.

Církev i dnes potřebuje vzdělané kazatele, a díky za to, že i vzdělané kazatelky. To se také ve století ČCE podařilo. Pravda s tím cílem, aby všichni byli pastýři, katechety, svědky, zpovědníky. Slovem „Kristovými služebníky“ a „správcí Božích tajemství“. Je to zřetelný odkaz apoštola Pavla: „Proto ať nás všichni pokládají za služebníky Kristovy a správce božích tajemství. Od

správců se nežadá nic jiného, než aby byl každý shledán věrným“ (1 K 4,1-2).

Ani náhodou nejsou jejími majiteli, distributory, manipulátory, jak se to v dějinách také objevilo a stále objevuje. Pro celé křesťanstvo platí trvale, co připomenula reformace a co obsahuje zdravá tradice církve od počátku. Kristovo slovo má být věrně zvěstováno a svátosti řádně vysluhovány. Kazatel či kazatelka ať nehledá opěrný bod v množství titulů, ani v intenzitě duchovních prožitků, ani v množství sympatiizantů, ani ve vzduté vlně filosofických a politických proudů. Duchovní zdraví křesťanské církve v každé době souvisí s tím, zda v ní slouží, káže, pastorují, vyučují, naslouchají pokorní Kristovi služebníci a odpovědní správcové božích tajemství. Všechno ostatní: vzdělání, rozhled, charisma, postavení jsou jen vítanými pomocníky tohoto náročného a krásného povolání a poslání.

Při letošním neokázalém jubileování budme vděční za minulé i současné kazatele a kazatelky v našich sborech. Přitom však nezapomínejme, že ke svědectví evangelia jsme stále voláni všichni.

Setkání, jednání a rozhodnutí zástupců luterských a kalvínských sborů před sto lety v Praze dobře vědělo, že nově spojená církev se jménem Českobratrská církev evangelická, není jen nový sociologický útvar v nově vzniklém státě. Má být především společenstvím a místem boží chvilky s výmluvnou a oslovující tichostí služby svému okolí, má být církví. Připomíná to žalm: „Ztišením se sluší tebe chválit, Bože. Blaze tomu, koho vyvoluješ a přijímáš, aby směl pobývat ve tvých nádvořích. Tam se budeme sytit dary tvého svatého chrámu.“

„Obsahem životním může být úsilí a láska. Tyto dva principy mi byly kompasem, když jsem se vydal na cestu...“

Milan Rastislav Štefánik

ČESKOBATRSKÁ
CÍRKEV
EVANGELICKÁ

100 LET
VÝROČÍ
CÍRKVE

RADUJME SE VŽDY SPOLEČNĚ

OSLAVY 100. VÝROČÍ VZNIKU ČESKOBATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

PARDUBICE 27.–30. 9. 2018

ČTVRTEK 27. 9.

IDEON HOPOLENE

- Na počátku (V. Hurt, E. Šormová), (třetoustoletí, migrace, budování sboru) HOPOLENE

PÁTEK 28. 9.

IDEON HOPOLENE

- Kostel jako oáza: bohoslužby (A. Štěpán) HOPOLENE
- Církev a její kulturní role (M. C. Putna, D. Káns, A. Prošková) HOPOLENE

IDEON HOPOLENE

- Aktivní občanství (T. Vojtek, A. Tědilek, S. Joták) HOPOLENE
- Evropská unie a migrace – Jak se EU dívá na problematiku integrace (R. Netuka) HOPOLENE
- Láska vydrží, ať se děje cokoli (třeba i sexuální revoluce) (J. Halama) HOPOLENE
- Týpový HOPOLENE

SOBOTA 29. 9.

PERNŠTYNSKÉ NÁMĚSTÍ HOPOLENE

- Generální skouška pěveckého sboru
- Comptage HOPOLENE
- Slavnostní bohoslužby – vede Daniel Zeman, hudební doprovod: Ladislav Moravetz a pěvecký sbor ECHO, Zlín

PERNŠTYNSKÉ NÁMĚSTÍ HOPOLENE

- Letem světem – 100 let Českobratrská církev evangelická – krátký přehled historie
- IMPRO – improvizace na téma víra, svědomí, odvaha HOPOLENE
- Co dříve I – krátké povídky na téma děti, diakonie, Jeronýmová jednota
- Bombarďák HOPOLENE
- Co dříve II – krátké povídky na téma církve a služba veřejnosti
- Noční opuka HOPOLENE
- Co dříve III – krátké povídky na téma církve a hudba, grantový systém, misie
- Svatogajky HOPOLENE

KOSTEL ČESKOBATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ HOPOLENE

- Romové, chudoba a jirnost (L. Puková) HOPOLENE

KOSTEL ČESKOBATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ HOPOLENE

- Znovuzrození obrát – biblická imaginace jako zdroj nového evangelického bohoslužby (T. Landová) HOPOLENE
- Zabýváme se realitou (nové technologie) (L. Šaňák) HOPOLENE

KRAJSKÁ KNIHOVNA HOPOLENE

- Motiviny – etnické, náboženské, sexuální (B. Ekasitř, D. Cincubová, J. Koldosky, O. Kováč, V. Šálka, Z. Schreiberová) HOPOLENE

BUBENÍKOVY SADY HOPOLENE

- Barokní hudba
- Veselí legopedie HOPOLENE
- Muzikálové a filmové medie
- Romská kapela, dětský taneční soubor Romští Děvčiny

DÁLE SE MŮŽETE TĚŠIT NA MODLTBY TAIZÉ, FESTIVALOVÉ KINO, VÝSTAVY, DĚTSKÝ PROGRAM, WORKSHOPY, BOJOVKU, PREZENTACE DIAKONIE A ŠKOL EA, NABÍDKU PRODUKCE MALÝCH NAKLADATELSTVÍ A MNOHO DALŠÍHO

WWW.100LETCE.CZ
VSTUP VOLNÝ

Tento atribut sluší církvi v každé době.

Jakou podobu služby a svědectví přijala „staronová“ ČCE? A záleží vůbec na vedení a struktuře církve, bohoslužebné agendě, místu, chrámu, modlitebně? Zajisté, i toho se ČCE odpovědně odvážíla. Bezpochyby s vědomím toho, co pověděl Ježíš v rozhovoru se samaritánskou ženou, že přichází doba bohoslužba, i každá další služba církve se bude moci konat kdekoli, bude-li prostoupena pokorou v duchu a v pravdě. Rozmanitost formální i místní tu máme dodnes. Takřka v bezpočtu denominací. Žít i po stu letech v církvi z této Ježíšovy iniciativy naplněné láskou a odpuštěním je vzácným a trvalým dědictvím. To je žalmistou zmíněné „syčení“ vyhládlých lidských bytostí v našem materiálně bohatém a plýtvajícím světě, protože duchovně zchudlém. To potřebujeme v církvi na cestu dál.

Při setkání se skupinou mladých členů naší církve zazněla otázka: jakou vizi a program byste přál ČCE? Století ČCE zahrnuje nejméně čtyři generace těch, kteří do ní patřili a patří. Všechny tyto generace prožívaly dění a proměny společnosti i s tím, jak kladně i záporně pronikaly do jejich životů. Jizvy toho všeho si neseme na sobě dodnes. Přesto věřím, a z toho se raduji, že nakonec neměly sílu vyvrátit evangelium z jeho životadárných kořenů, které tu s námi zůstává. Je to sám milostivý Bůh, který ve své moci a svobodě, lásce i soudu je v církvi stále při díle. Ujímá se i dnes „náboženského“ i „nenáboženského“ člověka. Nenuť, jen zve, oslovuje, čeká, přijímá. To je ona zásadní „jinakost“ boží proti všem silám, systémům, programům filosofickým, politickým a kdo ví jakým ještě, které vytváříme my lidé v dějinách. V prostředí silového Božího pole bychom chtěli žít i dnes.

Dnes se často připomíná program tzv. „celoživotního vzdělávání“. Pro křesťana má, tak si to připomínám, podobu obsažné Kristovy výzvy, přání a povzbuzení. „Vezměte na sebe mé jho a uče se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce; a naleznete odpočinutí svým duším.“ (Mt 11,29) Takového programu pro budoucnost bych se přidržel. Obsahuje výmluvnou tichost s odvahou pokory ve službě Kristova evangelia. Dnes, zítra, v každé době.

Josef Hromádka

EVANGELICKÝ TÝDENÍK - KOSTNICKÉ JISKRY

Vydává Kostnická jednota
Redakce a administrace v Praze 2,
Ječná 19, PSČ 120 00, tel.: 224 919 607,
e-mail: ET.KJ@worldonline.cz
www.evangelickytydenik.cz
Celoroční předplatné 481 Kč, jednotlivé číslo 13 Kč. Č.ú.: 228961190/0300
Redaktorka: Helena Bastlová
Uveřejněné příspěvky nemusí vždy vyjadřovat stanoviska vydavatelů.
Nevyžádané materiály redakce nevrací, ani neuschovává.
Tiskne: Grafotechna plus, s. r. o.
Lýskova 1594/33, 155 00 Praha 13
Distribuci provádí:
* Pro jednotlivce: Česká pošta, s.p.
bezplatná infolinka 800 300 302
adresa pro písemný styk:
Česká pošta oddělení periodického tisku
Olšanská 9, 130 00 Praha 3
e-mail: postabo.prstc@cpost.cz
*Hromadné zásilky: ADLEX s.r.o.
Xaveriova 1888/45, 150 00 Praha 5
tel.: 251566451; 234139373; 603716570
Fax: 251566451, e-mail: adlex@adlex.cz
Registrační číslo MK ČR: E 365
ISSN 0139-505X